

صدیقه کمبئی زاده، از کارشناسان وزارت ورزش و جوانان

از مسائل فرهنگی غافل نشویم

صدیقه کمبئی زاده، ۲۵سال سابقه فعالیت در حوزه ورزش بانوان دارد. او سال‌ها معاون ورزش بانوان استان خوزستان، معاون ورزش بانوان استان اصفهان، دودوره نایبرئیس فدراسیون والیبال بانوان، نایبرئیس فدراسیون جودو بانوان و دبیر کل فدراسیون جودو بوده و اکنون هم یکی از کارشناسان ورزش وزارت ورزش و جوانان است. کمبئی زاده در این سال‌ها شناخت خوبی از نیازها، کمبودها و مشکلات بانوان ورزشکار و مدال آوران عرصه‌های بین‌المللی و ملی پیدا کرده و معتقد است با توجه به روند صعودی فعالیت‌های بانوان در عرصه ورزش، زمینه استفاده از ظرفیت‌ها و استعدادهای بانوان در عرصه ورزش رشد کمی و کیفی داشته است. در گفت‌وگو با کمبئی زاده، به چگونگی حمایت از ورزش بانوان پرداختیم. وی به دنبال پاسخ این سؤال بود: «ما هم مسئولان و مدال آوران چه وظیفه‌ای در قبال ورزش ملی و قهرمانی بر عهده داریم؟»

۵۰۴

■ هشمه‌ری خانوادۀ دوره جدید ■ شماره ۴ ■ ۱۰ مرداد ۱۴۰۲ ■ صفحه

گرایش کوتاه

منش پهلوانی را نهادینه کنیم

صدیقه کمبئی زاده، کارشناس وزارت ورزش و جوانان؛ مدال آوری بانوان در مسابقات آسیایی، جهانی و المپیک به خصوص در رشته‌هایی که تا پیش از این موفق به کسب مدال نشده بودند، نشان دهنده این موضوع است که ورزش بانوان هم از نظر کمی و هم از نظر کیفی روند صعودی داشته و می‌توانیم اذعان کنیم که بر ساخت‌ها و استفاده از ظرفیت‌ها و فرصت‌سازی برای ظهور و بروز استعداد‌های ورزش بانوان فراهم شده است. به‌طور قطع استفاده‌های فراوانی در کشور داریم و چنانچه این حمایت‌ها بیشتر شود، مطمئنا آمار حضور بانوان در عرصه قهرمانی، مدال آوری و افتخار آفرینی افزایش خواهد یافت. ورزش‌های همگانی هم با توجه به رویکرد سلات محور، شاهد روند رو به رشد مشارکت بانوان در فعالیت‌های ورزشی هستیم که نمی‌توان نقش شهرداری‌های مناطق در ایجاد امکان عمومی ورزشی و بوستان‌های مختص بانوان را نادیده گرفت.

پهرستی از مشکلات مسولان

ورزشکاران به‌ویژه در ورزش‌های انفرادی برای رسیدن به قله قهرمانی مراحل استعدادیابی تا استعداد پروری و تهیه پروری را طی می‌کنند. آنها از سوی وزارت ورزش و نهادهای مربوطه مورد حمایت قرار می‌گیرند و هیچ تفاوتی هم میان آقایان و بانوان در این مراحل وجود ندارد. شرکت در دوره‌های اختصاصی و بهره‌مندی از بهترین مربیان ایرانی و در برخی موارد مربیان خارجی، شرکت در اردوهای تمرینی و تورنمنت‌های بین‌المللی از جمله امتیازات در نظر گرفته شده برای بانوان و آقایان ورزشکار است تا شانس مدال آوری در رشته‌های انفرادی را بالاتر ببریم. هر ورزشکاری وقتی مدال کسب می‌کند حق دارد که مورد توجه قرار بگیرد و هیچ استثنایی هم میان بانوان و آقایان قائل‌نستیم. وزارت ورزش و جوانان هر ساله مراسم را بر گزار می‌کند و برمیثای مناسیحی که در اختیار دارد از بانوان و آقایان مدال آور ورزش کشور تجلیل می‌کند اما در سطح استان‌های کشور و سایر دستسگاه‌های اجرایی قصبه فرق می‌کند و گاهی شاهدیم که تفاوتی را میان تجلیل از ورزشکاران در نظر می‌گیرند. به‌نظر من لازم است مسئولان امر در حوزه ورزش و دستگاه‌های اجرایی نگاه حمایتی بیشتری به قهرمانان داشته باشند. آنها از زندگی، تحصیلات و آسایش خود گذشته‌اند تا برای کشور و مردمان افتخار آفرینی کنند. بنابراین نباید تفاوتی میان تجلیل با اشتغال‌زایی بانوان ورزشکار و آقایان قائل شوند. بهتر است یک سیاست واحد اعمال و هماهنگی میان دستگاه‌های اجرایی استان‌ها ایجاد شود تا به یک قهرمان بیش از اندازه توجه نشود و قهرمان دیگر فراموش شود. البته طبیعی است که با توجه به سطح قهرمانی و مدال آوری در مسابقات المپیک، آسیا و جهانی پادش‌های در نظر گرفته شده متفاوت باشد اما به‌طور کلی نباید میان بانوان و آقایان مدال آور تفاوتی قائل شد. وزارت ورزش و جوانان بر اساس دستورالعمل‌های ابلاغی سبهمه‌ای را برای جذب قهرمانان به‌منظور اشتغال در وزارتخانه در نظر گرفته و تفاوتی هم در استخدام زنان با مردان نیست. البته سهم استخدام قهرمان‌ها در سایر دستگاه‌ها هم باید لحاظ شود تا زنان و مردان قهرمان و مدال آور بتوانند در سایر دستگاه‌های دولتی استخدام شوند.

اودراین باره می‌گوید: «در کنار قهرمان پروری، باید به مسائل فرهنگی هم توجه شود. باید فرهنگ اصیل ایرانی –اسلامی را به ورزشکاران آموزش دهیم. قهرمان‌های ملی و بین‌المللی باید خط قرمزها را بدانند. آنها نمایندگان ایران هستند و به همان اندازه که به مدال آوری فکر می‌کنند باید از فرصت حضور در مسابقات استفاده کنند و الگویی برای معرفی فرهنگ ایرانی – اسلامی باشند». در کنار همه حمایت‌هایی که از ورزشکاران می‌شود باید به دنبال ترویج و تعمیق فرهنگ ایرانی باشیم. ورزشکار وقتی در مسابقات خارج از کشور شرکت می‌کند باید با رویدادها و مناسبت‌های ملی، مذهبی و تاریخی آشنا باشد تا وقتی از او سؤال شد بتواند به خوبی پاسخ دهد. مدال آوری مهم است، اما به چه قیمتی؟ ورزشکار باید علاوه بر قهرمانی و کسب مدال به دنبال منش پهلوانی باشد. خط‌مشی ما این است که قهرمانان بر مبنای چارچوب ارزش‌های حاکم بر جامعه ایرانی – اسلامی عمل کنند. خوشیخانه بانوان مدال آور بسیاری در مسابقات بین‌المللی و آسیایی و... بر سکوی افتخار ایستاده‌اند و الگویی برای همه دختران و بانوان مسلمان هستند. تمام ورزشکارانی که با این چارچوب‌ها رشد کرده‌اند در دل مردم جاودانه مانده‌اند.»

قهرمان قایقرانی کشور در گفت‌وگو با همشهری خانواده

زنان باید بیش از مردان تلاش کنند

شهره کیانوش را در روزنامه‌نگار

نازنین ملایی، بانوی قهرمان مدال آور کشورمان متولد ۱۳۷۰ است. او زمانی که ۱۴ساله بود با استعدادی که در قایقرانی داشت به عضویت تیم ملی درآمد. ملایی، در طول مدت ۱۶سال ورزش حرفه‌ای خود، بالای ۲۰مقام برون مرزی مختلف ملی و آسیایی و رکورد و رنکینگ قهرمانی جهان و المپیک توکیو را به‌دست آورده است. نازنین ملایی با کسب سومین مدال طلای خود در مسابقات روئینگ قهرمانی آسیا ۲۰۲۲، برای چهارمین دوره متوالی بر سکوی قهرمانی آسیا در ماده تک‌نفره سبک‌وزن بانوان ایستاد.

۲۵مقام برون مرزی، نقره و برنز بازی‌های آسیایی ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸، دوره طلای آسیا و نقره و برنز قهرمانی آسیا و کاپ آسیایی و یازده المپیک توکیو و هشتم جهان و طلای مار تن باشگاه‌های اروپا و نقره و برنز مسابقات جهانی جایزه بزرگ مسکو از افتخارات اوست.

این بانوی ورزشکار معتقد است که مسیر قهرمانی برای بانوان با موانع بیشتری در مقایسه با مردان روبه‌روست و بانوان ورزشکار باید بارها و بارها برای اثبات توانایی‌های خود مبارزه کنند. با او درباره موانع پیش‌روی ورزش قهرمانی زنان و آسیب‌های احتمالی فردی و اجتماعی ورزشکاران گفت‌وگو کرده‌ایم.

علی خسروی از داوران پیشکسوت فوتبال؛

حجاب، مانع پیشرفت ورزش بانوان نبوده است

در این سال‌ها بانوان در ورزشگاه‌های عمومی تمرین کرده‌اند و در ورزش‌های همگانی و آمادگی جسمانی در بوستان‌ها و سالن‌ها چه بخش خصوصی و چه بخش دولتی حضور فعال داشته‌اند. حجاب، محدودیتی برای ورزش بانوان نبوده چنان‌که در ورزش حرفه‌ای هم شاهد افتخارات و قهرمانی بانوان بوده‌ایم فقط در چند رشته مانند ورزش شنا، ژیمناستیک و... با توجه به نوع پوشش، محدودیت‌هایی برای ورزش بانوان وجود دارد. بنابراین مشکلات در ورزش بانوان به نوع پوشش مربوط نمی‌شود. مهم‌ترین مشکلی که در ورزش بانوان وجود دارد بحث در آمادگی است. بانوان ما در مسابقات فوتبال با سایر رشته‌ها مثل تکواندو، تیراندازی، تنیس روی میز، ورزش‌بر داری، دو میدانی در مسابقات آسیایی، المپیک یا پارالمپیک شرکت کرده‌اند و با وجود کسب مدال، در آمدی به‌دست نیاورده‌اند. بسیاری از آنها حتی برای تأمین هزینه ایاب و ذهاب هم مشکل دارند و از نظر میزان درآمد با آقایانی که در رشته‌های مشابه ورزش می‌کنند، فاصله بسیاری دارند.

آیا در زمینه تسهویق‌ها، حمایت‌ها و اهدای جوایز و امتیازات تفاوت یا تبعیضی میان آقایان و بانوان وجود دارد؟

بخشی از جوایز توسط وزارتخانه یا کمیته المپیک اهدا می‌شود و تفاوتی میان زنان با آقایان وجود ندارد، اما مسئولان استان‌های هر ورزشکار متفاوت عمل می‌کنند. مسئولان یک‌سری از استان‌ها معتقدند چون این ورزشکار مرد قرار است ازدواج کند، پس امتیازاتی بیشتر از ورزشکار زن باید به او تعلق بگیرد در صورتی که یک زن هم در عرصه ورزش به همان اندازه یا حتی بیشتر تلاش کرده و شاید هم از نظر مدارج قهرمانی در جایگاه بالاتری قرار داشته باشد، اما متأسفانه در برخی استان‌ها هنگام اهدای جوایز یا تجلیل از ورزشکاران این تفاوت مشهود است.

آیا حمایت‌های بیش از اندازه می‌تواند به رشد حرفه‌ای ورزشکار تازه‌کار و مبتدی لطمه بزند؟
پس از شروع ورزشکاری هستیم که با پایه شروع کردم و به اینجا رسیدیم. به‌نظر من حمایت برای ورزشکاری که تازه شروع کرده و نوباست هم باید وجود داشته باشد، اما در حد معمول. به هر حال باید تفاوتی میان ورزشکار حرفه‌ای و مبتدی قائل شد تا انگیزه و تلاش ورزشکاران برای رسیدن به جایگاه بالاتر بیشتر شود. وقتی ورزشکار مبتدی الگوی ورزشی خود را می‌بیند که توانسته این امتیازات جوایز را به‌دست بیاورد، او هم تلاش بیشتری می‌کند. اما وقتی ببیند الگوی ورزشی او از شرایطی که غیر از واقعیت را بیان می‌کنند،

حمایت از بانوان ورزشکار

هنوز هم برخی خانواده‌ها نگاه مثبتی به ورزش بانوان ندارند و اجازه نمی‌دهند دخترانشان به باشگاه بروند و در ورزش مورد علاقه خود تمرین کنند. خانواده‌ها باید برای پرورش استعداد‌های فرزندان‌شان نقش حمایتگر را داشته باشند و در حدی که توان دارند با حمایت مالی از دخترانشان شرایط حضور در باشگاه و تمرین حرفه‌ای را برای آنها فراهم کنند. از سوی دیگر ورزشکار نیز باید حتما تحقیق کند با زندگی حرفه‌ای چهره‌های بزرگ ورزش و مدال آور در عرصه مسابقات جهانی، آسیایی و المپیک آشنا شود تا بداند آنها برای رسیدن به موفقیت از چه مراحل سختی عبور کرده‌اند. ما بانوان بسیاری داشته‌ایم که تمرینات سختی را با کمترین حمایت مالی از سوی فدراسیون انجام داده‌اند تا به قهرمانی در رشته خود رسیده‌اند. امیدوارم با حمایت بیشتر از ورزش بانوان شاهد رشد هر چه بیشتری ورزش بانوان باشیم.

همیشه‌های خانواد

ورزشکار می‌داند که در مسابقات ۳کشور حضور داشته و مقام سوم را کسب کرده اما وقتی بیش از حد معمول تشویق می‌شود، به او بگویند کار تو خیلی خوب است و اول هم می‌شوی، توقع و انتظار ورزشکار از خودش بالا می‌رود. آدم‌ها دوست دارند چیزهای خوب بشنوند و گاهی غرق آن اتفاق می‌شوند. اگر ورزشکار ناگاه باشد یا سن کمی داشته باشد غرق جو اطرافیان می‌شود و اینجاست که آسیب می‌بیند. در لحظه‌ای که فکر نمی‌کنند، آن یادکنک می‌ترکد و متوجه می‌شود بز پیش خالی و یاد الکی در سرش بوده است.

با توجه به درخشش بانوان در عرصه‌های ملی و بین‌المللی، آینده ورزش بانوان ایران را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

سطح بانوان کشور به‌خصوص در رشته‌های ورزش انفرادی بالاتر رفته و این موجب شده تا انگیزه بیشتری پیدا کنند و به دنبال قهرمانی و کسب مدال در مسابقات جهانی و آسیایی باشند. اما این رشد تا کی ادامه دارد؟ بستگی به حمایت مسئولان و اطرافیان دارد. نمی‌شود گوشه‌ای نشست و فقط نظاره‌گر تلاش و افتخار آفرینی بانوان بود. اگر حمایت‌ها بیشتر نشود، نمی‌توانیم انتظار بالایی داشته باشیم. مدال آوری برای یک ورزشکار بسیار مهم و شیرین است اما کسب درآمد و اشتغال و... هم برای یک زن اهمیت دارد و نباید این نگاه وجود داشته باشد چون آقایان مسئولیت زندگی را بر عهده دارند پس نوع جوایز و امتیازاتی که به آقایان تعلق می‌گیرد با بانوان متفاوت باشد. امیدوارم که با حمایت مسئولان، شاهد تلاش روزافزون بانوان در عرصه‌های بین‌المللی باشیم.

آسیب انتظار مدال آوری به ورزشکار

نازنین ملایی معتقد است که انتظارات غیر واقعی می‌تواند آسیب زنده باشد. برای همین این تجربه را به‌دست آورده‌ام که قبل از اعزام به مسابقات در پاسخ به این سؤال که «قول طلا را می‌دهی؟» می‌گویم: «برای طلا می‌روم.» هیچ قول صدد صدای نیست و ممکن است هر اتفاقی بیفتد و ما در عین حال که تلاش می‌کنیم و با انگیزه در مسابقات شرکت می‌کنیم، باید آماده روبه‌رو شدن با واقعیت هم باشیم که ممکن است مدال ما نقره یا برنز شود. نقش مربیان خیلی مهم است. همیشه به افراد مبتدی و شاگردانم می‌گویم که وقتی برای قهرمانی می‌روید توهم این را از زندگی که رکوردی جایجا کنید، با تمام توانایی که دارید در مسابقه شرکت کنید و از خودتان انتظاری فراتر از واقعیت نداشته باشید. به‌نظر من باید در وزارت ورزش و هر فدراسیون هم مربیان آنالیز شوند و کسانی باشند که واقعیت‌ها را بگویند. ورزشکار در کشور خودش تمرین‌ها را انجام می‌دهد و می‌داند که چه مسابقات برود ممکن است چندم شود. خبر اگر همان رتبه یا بالاتر را به‌دست بیاورد خوشحال می‌شود. اما اگر توهم‌وار به شما بگویند که اول می‌شوی ورزشکار آخ شود، آن موقع ورزشکار با شکست روبرو می‌گویند تو کم کار کردی و تو مشکل داری!! اینجاست که بردارند می‌گویند روحی زیادی مواجه می‌شود. اطرافیان هم که می‌خواهند بار را از دوش خودشان بردارند و روحیه خود را از دست می‌دهد و ورزشکار روحیه خود را از دست می‌دهد و شاید از کارش کناره‌گیری کند. پس یک بخش‌اش برمی‌گردد به خود ورزشکار و بخشش به اطرافیان. وقتی ورزشکار مبتدی است و تازه می‌خواهد آموزش ببیند نقش اطرافیانش مهم است، اما وقتی ورزشکار از حالت مبتدی به حرفه‌ای تبدیل شده و بخواهد گول این ظواهر را بخورد، دیگر خودش مقصر است.

پادشست

خواستن، توانستن است

فریده شجاعی، کارشناس ورزش و نایبرئیس سابق فدراسیون بسکتبال بانوان

روند نگاه و نگرش مسئولان نسبت به ورزش دختران از سال‌های ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی تاکنون قابل مفا‌سه نیست و خوشیخانه در سال‌های اخیر ورزش بانوان بسیار مورد توجه قرار گرفته و مخصوصاً رشته‌های مدال آور مانند مردان حائز اهمیت است.

بر اساس مطالعات تطبیعی انجام شده و تجربیات من از ارتباط مسئولان خانم بسیاری از کشورهای حاذق آسیایی در سایر کشورهای پیشرفته در ورزش هم ورزش آقایان در اولویت قرار دارد. خاطر مهمست مسئول فوتبال بانوان زاین تعریف می‌کرد که تیم خانم‌های زاین باشکست تیم آمریکا قهرمان جام جهانی شد و تیم فوتبال آقایان سوم آسیایی و مسئولان از آقایان بهتر و پادش آنان نیز مسئولان از زنان بود.

مسئله‌ایک ورزشکار زن حرفه‌ای برای رسیدن به قهرمانی باید زحمات زیادی بکشد و مانند مردان و شاید هم بیشتر (به خاطر پوشش) باید فعالیت کند. خواستن، توانستن است و یک قهرمان باید برای رسیدن به هدفش از بسیاری خواسته‌هاش بگذرد و البته که باید از نظر مالی و امکانات تأمین شود که من فکر می‌کنم در بسیاری از رشته‌های ورزشی و فدراسیون‌های مدال آور، فرقی بین خانم‌ها و آقایان وجود ندارد. یکی از مشکلات ما برای حضور موفق زنان در میادین مختلف ورزشی عدم بخش تلویزیونی و تبلیغاتی و در نتیجه نشان مالی‌هاست که البته این موضوع نیز نسبت به سال‌های گذشته دور به‌مراتب بهتر شده است.

ویژگی انسان‌ها به‌ویژه ورزشکاران این است که می‌خواهند بهتر بن باشند و همیشه به دنبال قهرمانی هستند و مدال طلا هدف اصلی است، ولی با توجه به شرایط به هر حال در صورت عدم دسترس به قهرمانی، روی سکورفتن و کسب مدال نقره و برنز هم از اهمیت زیادی برخوردار است.

من فکر نمی‌کنم در کشور ما فرقی بین ورزشکاران زن و مرد مدال آور حاذق در وزارت ورزش وجود داشته باشد و تا آنجا که من اطلاع دارم پادش‌ها و حمایت‌ها به یک اندازه بوده مگر رشته‌های جناب برطرف‌داری مثل فوتبال که در تمام دنیا تفاوت‌های فاحشی بین زنان و مردان از نظر مالی و اجتماعی و حمایتی وجود دارد.

مثلا یا تا به حال شنیده‌ایم که بهترین بازیکن فوتبال زنان در جهان از یونر شود و اندازه روزنالدو و یاسمی و... در آمد داشته‌باشد؟

این نوع تبعیض‌ها در تمام کشورها وجود دارد و ورزش آقایان در اولویت قرار دارد.

با توجه به نگاه و نگرش مثبت و مسئول مسئولان ورزش کشور به حضور بانوان در میادین بین‌المللی و عشق و علاقه و تلاش دختران جوان ما و داشتن پتانسیل و انگیزه بالای آنان در آینده شاهد درخشش روزافزون آنان خواهیم بود.